Ч. 232 (13.471). Львів, вівторок 5. вересня 1933. Оплачено готівкою [Oplata pocztowa uiszczona ryczałtem]. Рік LIV.

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ РАНО

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ: Львів, Ринок ч. 10, II. пов.
Конто почт. щадн. 143.322.
Адреса для телеграм: „Діло“ Львів.
Головний Редактор приймає від 11—12 год. передполуднем.
Рукописів не звертається.

ПЕРЕДПЛАТА В КРАЮ:
Місячно 5·00 зол.
Чвертьрічно 15·00 „
Піврічно 30·00 „
Річно 60·00 „
ЗА ГРАНИЦЕЮ: В Америці 1 долар, Франції, Голяндії, Бельгії 20 фр. фр., Італії 7·50 зол., Німеччині 7·50 зол., Швайцарії 5 шв. фр., Чехословаччині 30 ч. к., Румунії 150 леї, Болгарії 7·50 зол., Австрії 7·50 зол.— Зміна адреси 1 зол.

Телеф. Редакції: 29-41.
„ Друкарні: 29-26.
В СПРАВІ ОГОЛОШЕНЬ ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІСТРАЦІЇ.
ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА 20 сот.

112.000 зол.

Про скандал „Спілки Українських Агрономів“ та пп. Воробця й Охрима.

Це було ще так недавно: до краю вертали з еміграції абсольвенти високих агрономічних шкіл, повні віри у свої сили, повні запалу до праці на запущеній сільсько-господарській ниві, охочі до організаційної роботи. Тому й не диво, що коли зродилася між ними думка створити власну організацію, вони вступали радо в члени новозаснованої кооперативи *„Спілка Українських Агрономів“* і розсіявшись по краю, багато вкладали праці в її розвій та енергійно старалися, щоби населення купувало сільсько-господарські товари саме у тій Спілці.

Але не так працював провід тої організації. А наслідки швидко виявилися. Немале було розчарування агрономів, коли розійшлася вість, що управа СУА допускає до протесту селянські і кооперативні векслі, хоча брала від селян на викупно векслів гроші. А далі пускає до протесту векслі, дані „Спілці“ на прольонгату невикуплених перших векслів. Кооперативи і селяни зголошували претенсії до зовсім невинних тут агрономів, бо, мовляв, вони їх намовили купувати в СУА. Дирекція СУА дурила їх, що все буде заплачене, аж вкінці зголосила конкурс. І ось тепер впав удар на самих таки агрономів.

Недавно дістав кожний з них судове повідомлення з дати 18. червня ц. р. заплатити пороблені Управою С-ки довги. А що уділ, спершу 10 золотих, на котрихось зборах Спілки, про які майже ніхто не знав, піднесено на 100 золотих, а статутова порука членів була десятикратна, то кожному членові припало платити за один уділ *1.000 золотих.* Хто мав два уділи, має платити 2.000 зол. і так далі, *є такі, що мають платити 5.000 зол.* Ціла сума, яку треба заплатити, це *112.000,* словами *стодванацять тисяч золотих,* а має її заплатити 91 членів, майже всі агрономи, які живуть у краю і заграницею. Є також декілька неагрономів, що також попались припадково за намовою дирекції в члени, як напр. монастир, Богові духа винен, оо. Студитів. Стодванацять тисяч, а з селянськими векслями може й двіста тисяч, це сума, на наші відносини, просто велитезна.

І хтож це так нагосподарив? Склад дирекції творили довгі роки *інж. Віктор Воробець* головний директор, *інж. Іван Семків,* а при кінці прийшов, правдоподібно вже на готове, інж. *Попович.* Чи цей останній причинився чимось також до такої господарки, трудно сказати, і найкраще булоб, колиб він сам розяснив, що таке вже найшов і що бачив у Спілці, коли туди прийшов. Головою Надз. Ради був інж. *Олександер Охрим.*

Вони то, головно пп. Воробець і Охрим, господарили так, що догосподарились до конкурсу СУА і *до руїни майже всіх агрономів.* Їм завдячує неодин агроном те, що над ним буде висіти довгими роками судовий присуд немаче меч Дамокля, бо майже ніхто з них не має змоги заплатити своєї тисячки, чи двох, а то й пяти з тої марної платні, яку має, або може щойно колись буде мати. Їм завдячує також неодин селянин та неодна кооператива те, що не всилі більше підвестись на ноги.

І спитає неодин читач: Як це могло статися, де були інші агрономи, що до того допустили? Відомо, що агрономи розсіяні по краю. А ті, що живуть у Львові, не належали довгі останні роки ні до Надз. Ради, ані до дирекції і через те не всилі були перевірювати господарку. Проводові вірили на сліпо, а тепер агрономи терплять за свою віру і за ту рекляму, що робили Спілці в краю.

Але славній дирекції Спілки Агрономів було цього замало. Треба поливати їх хист у саморекламі. Ось начальний директор СУА Воробець почав видавати *при допомозі фондів СУА* ще перед її банкротством газету *„Нове Село“.* Там лаяв він усі українські установи та розхвалював СУА аж до її банкроцтва. Що більше. Перед самим банкроцтвом Воробець і Охрим заснували кооперативу „Селянська Видавнича Спілка „Нове Село“, оба зробились її директорами та видають далі газету, в якій мішають з болотом всю українську організовану роботу. Маючи вже новий кооперативний апарат і газету, вони приєднують собі в цілому краю членів в той спосіб, що кожний передплатник „Нового Села“ повинен бути членом їх кооперативи. Ясне, що таких членів мусить бути стільки, скільки є передплатників. А що буде як ця дирекція допровадить також цю кооперативу до банкроцтва?! Нині ці панове вже не пішли до агрономів, лише просто до селян, які не знають історії з СУА. Здискредитувавши себе в очах інтелігентів, рішили пробувати щастя ще серед простолюддя.

А щоби краще йшов інтерес, Воробець творить вже навіть свою „ідеольоґічну“ групу т. зв. „селянську партію“. Чи новим „ідеольоґом“ став також другий комерсант з „Нового Села“, п. Охрим, не знаємо, бо може ніяково йому аж так далеко ангажуватися. Може досить з нього, коли він, ревізор Ревізійного Союзу Українських Кооператив і голова ради службовиків того Союзу, є одночасно директором ославленої видавничої спілки „Нове Село“ і придивляється, як орґан його кооперативи бє саме той Ревізійний Союз, в якому він, Охрим, є ревізором!!

Це справді речі, які годі собі уявити десь на заході, серед відносин, в яких обовязує бодай мінімальне почуття громадської пристойности. Одиниці, які мають на совісти руїну сотні своїх станових товаришів, які змарнували великий народній маєток, мають чоло виступати як організатори політичної партії. Замісць зашитись у мишачу діру і до кінця свого життя соромитись своєї поведінки, найбільш скомпромітована одиниця може у нас безкарно пхатися знову у громадське життя, ба навіть робити спроби розбивання організованого громадянства „ґешефтами“ — цим робом з „політичною“ фірмою!

112.000 золотих — це повинна бути „емблема“ раз на завжди причеплена до імен малої але чесної кумпанії Воробця й Охрима, одного головного директора, другого — голови Надзірної Ради установи, що зруйнувала стан українських агрономів.

З діяльности Т-ва „Сокіл“ у Тернополі.

Перед ювилеєм Товариства.

Від трицяти літ істнує в Тернополі руханково-спортове товариство „Сокіл“ як філія львівського „Сокола“. Завдяки заходам довголітнього передвоєнного голови, покійного д-ра Станислава Чикалюка, тернопільський „Сокіл“ набув на власність перед війною обширну площу у середмісті при вул. Коперника, на якій сьогодні відбуваються всі українські національні обходи під отвертим небом і фестини, уряджувані ріжними місцевими українськими товариствами та — очевидно — сокільські вправи. Теперішня управа „Сокола“, зложена з молодих і метких людей, рішила відсвяткувати як слід трицятьлітній ювилей т-ва, якого речинець відложено на травень або червень, найблизчого року, щоби відповідно до нього приготовитися і взяти участь у ювилею львівського „Сокола-Батька“. Давніша старшина „Сокола“, з головно один з її найрухливіших членів, п. Остап Сіяк, старалася поширити сітку сокільських гнізд у повіті і її заходами основано справді нові сокільські гнізда в Тернопільщині, з котрих деякі розвивалися дуже добре. Дальшу діяльність сокільських гнізд у тернопільському повіті — як зрештою і деінде в краю — припинили відомі, від нас зовсім незалежні, політичні відносини. Розвязано в останніх роках цілу низку сільських „Соколів“ у повіті і ставлять великі перепони в оснуванні нових, а навіть у переміні давних руханково-пожарничих на нові руханково-спортові. У таких несприятливих обставинах праця в нашій сокільській організації зовсім не легка. Проте, аби тепер члени „Сокола“ одержали право носити сокільський одностріи, незважаючи і мови і всі старання давнішої старшини в цьому напрямі у виділі публичної безпеки тернопільського воєвідства — де в цій справі інтервеніювали іменем „Сокола“ п. Остап Сіяк і пос. д-р Степан Баран — були безуспішні. Влада мібито годилася на предложені взірці однострою, але остаточно дозволу таки не дала.

Навязуючи до своєї славної передвоєнної традиції, коли тернопільським „Соколом“ кермував проф. Іван Дигдалевич, начальний вожд краєвого сокільсько-січового здвигу у Львові в 1914 р., теперішня старшина тернопільського „Сокола“ (голова лікар д-р Осип Дяядів, заст. голови канд. адвокатури мгр. Володимир Паляшевський, справник Тадей Бабяк та інші), рішила оживити і поширити життя у своєму гнізді, що в останньому часі дещо занепало. Саме з початком цього шкільного року перейшов на емеритуру проф. Іван Дигдалевич, що може товариству віддати великі прислуги в організації руханки і спорту. Маємо надію, що він як заслужений громадянин це дійсно зробить і тернопільський „Сокіл“ у дні свого ювилею на обширному здвизі виступить у своїй давній справности та здобуде знову перше місце між нашими сокільськими гніздами на провінції.

Покищо наладнюється в т-ві правильна наука руханки, до якої треба втягнути поголовно нашу ремісничу і міщанську молодь як зачаток і ... молодіжі і старших громадян та громадянок. Утворено секцію відбиванки, а недавно і секцію копаного мяча, якої святочне отворення відбулося в неділю 20. серпня ц. р. на власному майдані. В год. 10. зібралася тоді сокільська молодь і невеличкий гурток місцевих старших громадян. До зібраних на майдані молодих сокілок і соколів, молодих симпатиків руханки і спорту та гуртка старших громадян промовив голова д-р Осип Дяядів, вказав на вагу тутешнього „Сокола“ у нашому місцевому зорганізованому житті і проголосив за отворену секцію копаного мяча. Опісля промовив посол д-р Степан Баран. Витаючи нову українську спортову дружину, вказав він на виховне для нашої нації значіння спорту, що сталить не тільки мязи, але й гартує і душу, а що найважніше, вчить дисципліни і бажання перемоги. Кінчаючи свою промову, побажав він новій дружині якнайкращих успіхів.

Безпосередньо після того відбулися товариські змагання між новою дружиною тернопільського „Сокола“ і дружиною збаражського „Сокола“ на грищі „Єгуди“. Обі дружини копаного мяча щойно початкуючі і як від таких годі від них вимагати чогось надзвичайного. Обі грали амбітно, тернопільці може більше агресивно, зате збаражці як старші виказували дещо більшу техніку. Вислід гри ремісовий, кожна дружина здобула по три голі. Публики небагато, бо рівночасно на другому грищі відбувалися змагання тутешнього українського спортового товариства „Поділля“, що у міжнаціональному спортовому світі в Тернополі своєю мячевою дружиною вибивається на перше місце і буде добрим взірцем для нової дружини „Сокола“.

—o—

ПІЛСУДСЬКИЙ ІДЕ ДО МОСКВИ?

Міністр закордонних справ Бек приняв шарже д'афер СРСР. Подольського та японського шарже д'афер. У звязку з тим кажуть що Подольський запросив Пілсудського до Москви.

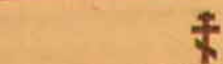
ЕРІО В МОСКВІ.

МОСКВА, ПАТ. 2-го вересня Еріо приїхав із Ростова н. Д. до Москви. Побуде до 6. вересня. Замешкав у репрезентаційній палаті народн. комісаріяту закордонних справ. У програмі на 3. вересня м. і. снідання у ком. Літвінова, а вечором равт у репрез. палаті наркоміндела при участи дипл. корпусу та закордонної преси.

У конференціях радитимуть м. і. над справою більшовицьких замовлень у французькому промислі та над фр. кредитами для СРСР.

МОСКВА, ПАТ. Голова ради народніх комісарів Молотов розмовляв із Еріотом у присутности французького амбасадора в Москві.

—o—

ПОМИНАЛЬНЕ БОГОСЛУЖЕННЯ
за упокій душі
бл. п. Д-ра Ярослава КУЛАЧКОВСЬКОГО
Завідуючого Директора „Дністра“
відправиться в четвер, дня 7. ц. м. в год. 8-ій рано в церкві Успення Пресв. Богородиці, на яке запрошує
Дирекція Т-ва „Дністер“.

ОСТАННІЙ ДЕНЬ ГІТЛЕРІВСЬКОГО ЗІЗДУ.
Гітлер витається з Гофером.

БЕРЛІН, 3. 9. Останнього дня гітлерівського зїзду в Нірнберзі відбулася парада 100.000 умундурованих відділів пробоєвиків, союзів молоді, летунських союзів і штальгельму. Гітлер у промові зазначив, що старанням його є закріпити нац. єдність. Опісля заприсягли учасників дефіляди. Похід тревав 4 і пів год. Поперед у походу йшла група нап. соціялістів із Австрії. Похід замикав відділ охоронних штафет у скількости 1.000 людей, прибічна Гітлерова сторожа. В льожі сидів провідник нац. соціялістів Тиролю Гофер, якого привезли вчора літаком із Больцано. Заг. увагу звертало щире привитання Гітлера з Гофером. Над походом кружляло багато лет. ескадр. Місто прибрали прапорами.

БЕРЛІН, 3. 9. ПАТ. На ост. засіданні партійного конгресу в Нірнберзі Гітлер виголосив довшу та принципову промову в присутности представників диплломатії та запрошених гостей, в якій мотивував тезу права сильнішого до влади.

ПОМЕР ФР. МІНІСТР МАРИНАРКИ.

ПАРИЖ, 3. 9. ПАТ. З причини смерти міністра маринарки Легеса відложили засідання ради міністрів. Справу його наслідника розглядатимуть на засіданні мін. ради в середу. Як кандидатів називають: Апфля, держ. підсекретаря в м-стві прилюдних робіт, Данелю, міністра здоровля та пос. Пієтрі, бувш. міністра в кабінеті Тардіє.

НЕ БУДЕ ЗНИЖКИ ПЛАТЕНЬ.

Міністер скарбу Завадський на авдієнції делегації Міжсоюзного комітету держ. службовців признав, що м-ство розглядає новий закон про платні держ. службовців, одначе бажанням м-ства є, щоби зміни не пошкодили платням службовців і щоби не обнизилися основи виміру емеритур. Усі чутки про пляни знижки платень є неправдиві.

ЧИМ БІЛЬШЕ ПАКТІВ — ТИМ БІЛЬША НЕБЕЗПЕКА.

ПАРИЖ, ПАТ. Всі часописи подають подробиці італійсько-більшовицького пакту. Зазначують, що чим більше пактів заключують, тим сильніше виявляється у світі затривоження міжнар. положенням. Тому, як твердить „Парі Міді“, вистане провокація одної держави, щоби почати війну в Европі. Така держава, то Німеччина, яка устами свого канцлера проголошує гасло сили та терору.

„ХОТІВ МИРА“.

ПАРИЖ, 3. 9. Біля Требурдену на острівці Мільо, що був власністю Бріяна, відслонили його памятник із написом: „Хотів мира“. Промову виголосив Поль Бонкур.

НОВИНКИ

— **Посольські віча відбудуться:** 1) В неділю, дня 10. вересня 1933 р. в год. 2-ій пополудні в **Божикові**, повіт Підгайці, біля читальні, а на випадок дощу в читальні. Реферує посол **Олекса Яворський**. 2) В понеділок, дня 11. вересня 1933 р. в год. 12-тій вполудне в **Козовій**, повіт Бережани, в церковному домі біля церкви. Реферують посли: д-р **Степан Баран** і мгр. **Олекса Яворський**. 3) В середу, дня 13. вересня 1933. р. в год. 12-ій вполудне в **Монастириськах**, повіт Бучач, в читальняній домівці, реферують посли д-р **Степан Баран** і мгр. **Олекса Яворський**. 4) В четвер, дня 14. вересня 1933 р. в год. 12-ій вполудне в **Бучачі**, реферують: сен. д-р **Антін Горбачевський** і посли: д-р **Степан Баран** і мгр. **Олекса Яворський**. 5) В неділю, дня 17. вересня 1933 р. в год. 2-ій пополудні в **Гологочах**, повіт Підгайці у домівці Народнього Дому, реферує посол **Олекса Яворський**.

— **Українці, відсіч Відня та... туристика.** Суботнє число віденської „Райхспост“ (орган християнських суспільників) приніс статтю д-ра Близнюка про участь українців у відсічі Відня. „Іл. Курер Краковскі“ обурюється, що австрійський проурядовий орган „повинен бути більше помірковний“, бож... польський уряд поробив великі уступки задля оживлення польської туристики до Австрії.

— **Невдала втеча вбивника.** Муляр Тадей Зих, убивник Шляфової та її дочки в Мостиськах, підчас переслухання відіпхнув одного поліцая та вискочив на подвіря. Та тут поцілив його поліцай і зранив легко. Зиха скували й привели назад до інспекційної кімнати, а потім під ескортою трьох поліцаїв привезли його до тюрми в Перемишлі.

— **Застрілили бандита.** Як ми вже повідомляли, з перемиської тюрми втекли три бандити: Дзедзіц, Чума та Павловський. В тюрмі втечі не завважали. Щойно кілька км. від Перемишля стрінув бандитів один вояк, який знав, що Дзедзіц сидить у тюрмі. Повідомив про це поліцію. Поліція уладила погоню, стрінула одного з них, Чуму, та застрілила. У звязку з втечею тих вязнів, яку вяжуть із виявленою аферою надужиття влади тюремним строжем Ант. Макарсм, арештували в Перемишлі Йос. Пілечка й Евг. Сікач, Дзедзіцову наречену.

СПОРТ.

ГАСМОНЕЯ — УКРАЇНА 3:2 (0:1).

Україна в складі: Бутель І; Миськів, Оліяник; Підлісецький, Кіцила, Сушко; Цимбала, Лапчук, Кльош, Воробець, Максимів.

Змагання на дуже високому рівні. Обі дружини грали комбінаційно без заміту і незвичайно амбітно. Темпо цілий час гостре. Змагання програла українська дружина після ходу гри неслушно. В першій частині майже цілий час мала вона перевагу і напад виробляв багато позицій, але не зумів їх використати. Найбільше догідних позицій до стрілу мав Лапчук, але все фатально перестрілював з кількох кроків.

У нападі сповнили своє завдання без заміту лише Воробець і Максимів. Лапчук у полі незлий, заводив майже все під воротами. Кльош слабший, як з початку сезону. Цимбала без заміту. У помочі добрий Кіцила, з бічних ліпший Підлісецький, Сушко за мало рутиноваиий. Найслабшим грачем України був Миськів на обороні, що в дійсности завинив аж два голі. Оліяник прецьовитий.

У Гасмонеї найліпша оборона, помічь працьовита. В нападі дуже добрий правий крайник.

Україна надає грі скоре темпо і притискає противника, але стріли ідуть в авт. В 7 хв. стріляє Лапчук перші ворота, добиваючи відбитий від стовпа стріл Воробця. В 13 хв. Лапчук переїзджає двох противників і перестрілює; це саме повторяє і в 17 хв. Гасмонея не доходить до голосу. У 44 хв. небезпечний стріл правого лучника гарно боронить Бутель. По зміні піль у 5 хв. вирівнює несподівано Гасмонея. Гра стає тепер ще більше гостра і завзята, раз одні, раз другі ворота в небезпеці. В 28 хв. стріляє Лапчук другі ворота з карного за зфавлювання Максимова. В 30 хв. заслонює Миськів воротаря України, що використовує Гасмонея і стріляє другого ґоля. В слідуючій хвилині добуває Гасмонея треті рішаючі ворота. Україна має ще нагоду вирівняти, але Цимбала перестрілює з брамкової лінії.

Видців до 2.000. Суддював добре п. Земан.

УКРАЇНА II — ГАСМОНЕЯ II. 2:1 (1:0).

Змагання за мистецтво Б клясн. Гарна гра України II., в якій найліпші були Крушельницький і Данчишин в обороні, Юркевич в нападі, і дуже добрий технічно Якимів на середині помочі. Ворота добули Яців і Якимів. Гасмонея II стрілила ворота з карного.

ЛІҐОВІ ЗМАГАННЯ.

ЛЬВІВ. 22 п. п. — Чорні 4:3 (3:1).
ЛОДЗЬ. Л. К. С. — Погонь 3:1 (2:1).
КАТОВИЦІ. Рух — Леґія 4:1 (2:1).
КРАКІВ. Висла — Краковія 3:1 (1:1).
ПОЗНАНЬ. Варта — Гарбарня 4:1 (1:1).

ЗА ВХІД ДО ОКР. ЛІҐИ.

ЛЬВІВ. Сьвітезь — Ресовія 3:1 (2:0).
ЛЬВІВ. Білий Орел — Оґніско 6:2 (2:1).
СТРИЙ. Погонь (Стрий) — Другий Сокіл 2:1
СТАНИСЛАВІВ. Ревера — Ольдбої 3:0 (в. в.)

КОМУНІКАТ ЛЕГКОАТЛЕТИЧНОГО СУБРЕФЕРАТУ У. С. С.

Пригадуємо, що краєві легкоатл. змагання відбудуться в суботу 16. вересня (год. 16) та в неділю 17. вересня (рано год. 9. та попол. год. 16) у Львові на площі Сокола-Батька. Змагання обійматимуть конкуренції: Мущини: Біги 100, 200, 400, 800, 3 тис., 10 тис. м. Гінці 4 × 100, 100 × 200 × 300 × 400. Скоки: вгору, вдаль, жердка. Мети: диск, куля, ратище одно- й обіруч. Жінки: Біги: 60, 200, 800 м. Гінці: 4 × 100, 100 × 200, 200 × 800 м. Скоки: вгору, вдаль. Мети: диск, куля, ратище, одно- й обіруч.

У. С. Союз закликає всі львівські та провінціональні клюби взяти активну участь у змаганнях, висилаючи якнайбільше число своїх кращих змагунів на цю річну провірку наших спортових сил та осягів.

Зголошення приймають до дня 10. вересня включно на адресу: У. Спорт. Союз, Львів, Домініканська 11. Провінціональні клюби подадуть рівночасно, скільки змагунів рефлектує на нічліг.

Звертаємо увагу, що кожний змагун на старті мусить мати свою змагову карту та посвідку лікарських оглядин. Лікарські оглядини у львівській Спортовій Порадні (вул. Ходоровського 15) відбудуться перед змаганнями: для мущин у понеділок 11. ц. м. та в четвер 14. ц. м. Для жінок у вівторок 12. ц. м., все в год. 19.

ОГОЛОШЕННЯ

Театри.

Великий Міський Театр.

Понеділок, 4. вересня, год. 7.30 веч. „Фройляйн Доктор“.
Вівторок, 5. вересня год. 7.30 веч. „Фройляйн Доктор“.

Театр Ріжнородностей.

Понеділок, 4. вересня, год. 7.30 веч. „Моя панна мама“.
Вівторок, 5 вересня, год. 7.30 веч. „Моя панна мама“.

ЦИРК СТАНЕВСЬКИХ: (площа Бема) щодня вистава в год. 8.30, в суботу та в неділю дві вистави: в 4 год. пополудні та в 8.30 веч.

Кіна.

АДРІЯ: „Світла та блески цирку“.
АПОЛЬО: „14-го липня“.
АТЛЯНТИК: „Син мимохіть“.
КАСИНО: „Остання цариця“.
КОПЕРНИК: „Генерал Чень“ і „Сім з тарапатах“.
КОЛІСЕЙ: „Жінка камелєон“ і ревія „Ярмарок сміху“.
МАРУСЕНЬКА: „Генерал Чень“ і „Сім з тарапатах“.
МІРАЖ: „Акселя“, „Кіноманяк“ (Гар. Льойд).
МУЗА: „Королева скорости“.
ПАЛЯС: „Адютант його Великости“ (Власта Бурян).
ПАН: „Гальо Париж! Гальо Берлін!“ і ревія (виступ львівських артистів).
ПАСАЖ: Том Мікс „Мій приятель король“.
СТИЛЕВЕ: „Люди в готелі“ і ревія „Поворот соломяних вдівців“.
ХИМЕРА: „Пісня ночі“ (І. Кепура).
УТІХА: „Бастер жениться“ та ревія.

Закордонне радіо.

Понеділок, 4. вересня 1933.

Кеніґсберґ (263,8) 20.50 Пісні нім. романтиків; **Мор. Острава** (263,8) 10.10 Нар. музика; **Барі** (269,4) 20.45 „Турандо“ оп. Пучіні; **Братислава** (279,3) 14.50 Фестіваль, 18.05 Концерт; **Ляйпціґ** (389,6) 12.00 Концерт, 21.00 „Аґн. Бернавер“ трагедія Гебеля; **Білгород** (429,7) 16.00 Нар. музика, 17.00 Нар. пісні; **Рим** (441,2) 12.15 Концерт; **Відень** (518,1) 17.25 Молоді артисти, 19.25 „Макбет“ оп. Верді; **Будапешт** (550,5) 12.05 Військ. орхестра, 18.30 Циг. орхестра, 20.00 Мадярські мельодії, 21.30 Концерт, **Харків** (937,5) 9.00, 15.00, 21.30 Концерт, 13.50 Літ.-муз. монтаж, 18.00 Радіофільма для селян, 19.00 Італ. форт. музика; **Москва** (1000) 17.30 „Чотири деспоти“ оп. Вольф Ферарія (Сталін 424,3), 17.25 „Червоний мак“ оп. Глієра (Досв. 720 м.).

Вівторок, 5. вересня 1933.

Братислава (279,3) 18.05 Пісні; **Бресляв** (325) 17.55 Фортепян, **Букарешт** (394,2) 20.00 Пісні; **Білгород** (429,7) 12.35 Циг. музика, 19.20 Пісні; **Рим** (441,2) 20.00 „Сакунтала“ оп. Альфана; **Відень** (518,1) 12.00 Концерт, 17.25 Солісти, 19.00 Фортепян; **Будапешт** (550,5) 13.30 Циг. орхестра; **Харків** (937,5) 8.40 Музика для дітей, 9.00 Українські клясики (хор і солісти), 13.50 Нар. пісні (грамофон), 15.00 З опер і оперетоk, 18.00 Молода українська музика й поезія, 18.30 Квартет із „Березілю“.

Львівське радіо.

Понеділок, 4. вересня 1933.

7.00—7.55 Ранішня авдиція; 12.05, 12.35 Концерт; 14.55, 15.15, 22.40 Грамофон; 15.35 Збіжева біржа; 16.00 Концерт орхестри; 17.00 Балачка у фр. мові; 17.15 Музика, спів (Поморська, сопран); 18.15 Розвиток комунальної господарки; 18.35 Українські, польські й італійські пісні. Мих. Маслюк-Мартіні (бас); 19.40 Фейл. „Архітичні колоски“; 20.00 Трансм. з Варшави „Баядера“ оп. Кальмана, Технічна скринька, Веч. денник; 22.00 Танкова музика, 22.25 Спортові вістки.

Вівторок, 5. вересня 1933.

7.00—7.55 Ранішня авдиція; 12.05, 12.35, 14.55, 15.15, 15.50, 19.05, 22.40 Грамофон; 15.25 Господарський комунікат; 15.35 Збіжева біржа; 16.00 Солісти (Келес-Кравчик, сопран); 17.15 Югославянські пісні (Нікольський, тенор); 18.15 Новий устрій самоврядування; 18.35 Спів (Платівна, сопран); 20.00, 21.10 Веч. концерт (Ки. Дигас, тенор); 22.00 Танкова музика; 22.25 Спортові вістки.

БІРЖА.

ДОЛЯР.

Банк Польський платив за доляри банкноти 6.15. Нотували: Лондон 28.2 і 28.18, Нюйорк 6.21, Нюйорк кабель 6.2. Акції Банку Польського 83.50. Папери: 4 проц. доларова будівельна 3 проц. 38.25, 4 проц. ... ва 207.41, 7 проц. стабілізаційна 57.25, ... проц. інвестиційна 104.25.

За редакцію відповідає Олександер Кузьмич. Видає Видавнича Спілка „Діло“. З друкарні Вид. Спілки „Діло“. Львів, Ринок 10.